

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/146/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511200775
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7511200775.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Andreja Šalatu, vo veci žalobcu O. O., I.M., E. XXX, proti žalovaným 1) AGRO OR, s.r.o., Gyňov, Hospodársky dvor Gyňov 193, IČO: 36 568 732, zast. JUDr. Danicou Holováčovou, advokátkou, Advokátska kancelária, Košice, Poštová 4, 2) O. O. M. X) S.. F. A., Q. H., L. M. X, o vyslovenie neplatnosti zmluvy o prevode spoluvlastníckych podielov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 15C/18/2011-36 z 5.10.2012 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť trovy konania 427,26 € právnej zást. žalovaného v 1. rade JUDr. D. Holováčovej, advokátke, AK Poštová 3, Košice, na jej účet, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Konštatoval, že žalobca sa ako účastník konania sa na pojednávanie, na ktoré bol riadne a včas predvolaný nedostavil, že nevyužil tak svoje právo vyplývajúce mu zo zákona, že taktiež sa pojednávania sa nezúčastnili žalovaní v 2. a 3. rade, ktorí na pojednávanie boli riadne a včas predvolaní; títo účastníci konania svoju neúčast' ničím neospravedlnili a tak v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti riadne a včas predvolaných účastníkov konania. Oboznámil sa so žalobou, z ktorej zistil, že žalobca je od r. 2000 na základe kúpnej zmluvy zapísaný v katastri nehnuteľností Košice - okolie na LV č. XXXX ako podielový spoluvlastník v k. ú. I., že 16.1.2008 Správa katastra Košice - okolie vykonala vklad, ktorého účinkami nastal prevod spoluvlastníckych podielov k tomuto pozemku podľa kúpnej zmluvy, ktorá bola uzatvorená medzi žalovaným v 1. rade ako kupujúcim a žalovanými v 2. a 3. rade ako predávajúcimi spoluvlastníkmi, ktorí však svoje podiely previedli na žalovaného bez toho, aby svoje podiely rovnakej veľkosti 3/6 ponúkli na odkúpenie najskôr žalobcovi, čím teda zjavne došlo k porušeniu zákonného predkupného práva žalobcu ako jedného zo spoluvlastníkov uvedených pozemkov. Ďalej uviedol, že žalovaný v 1. rade so žalobou nesúhlasil a mal za to, že nárok žalobcu je premlčaný, keďže v súlade so zákonom podielový spoluvlastník sa môže dovoliť neplatnosti právneho úkonu len vo všeobecnej premlčacej dobe, a to v dobe 3 rokov. Vychádzajúc z § 140, § 100 ods. 1 a § 101 O. z. (ich znenie citoval) urobil záver, že na základe kúpno-predanej zmluvy zo 14.12.2007 došlo k prevodu spoluvlastníckych podielov žalovaných v 2. a 3. rade, u oboch v 3/6, zapísaných na LV č. XXXX ako parc. č. 151/1 - orná pôda o výmere 9504 m², na žalovaného v 1. rade, že na základe tejto skutočnosti Správa katastra Košice - okolie vykonala vklad pod č. 3729/2007 10.1.2008, na základe ktorých sa stal žalovaný v 1. rade podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností v 6/16. Z výpisu LV č. XXXX k. ú. I. zistil, že žalobca je zapísaný ako spoluvlastník na predmetnej nehnuteľnosti

titulom kúpnej zmluvy z r. 2000 a to v 2/8. Mal za nepochybné, že žalobou sa žalobca dovoľáva vyslovenia neplatnosti kúpnej zmluvy v súlade s § 140 O.s.p., ktorá bola uzatvorená medzi žalovanými v 2. a 3. rade ako predávajúcimi a žalovaným v 1. rade ako kupujúcim . Oboznámením sa kúpno-predanej zmluvy zistil, že táto bola uzavretá 14.12.2007 a vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech kupujúceho bol povolený 10.1.2008. Poukázal na to, že je pravdou, že v prípade, ak spoluvlastník prevádzajúci spoluvlastnícky podiel nerešpektuje predkupné právo ostatných spoluvlastníkov, trpí takýto prevod vadou a O. z. v súlade s § 40a ho postihuje relatívnou neplatnosťou, že na relatívnu neplatnosť právneho úkonu sa prihliada len vtedy, ak sa jej účastník, ktorý ju nespôsobil, dovoľá, že podielový spoluvlastník sa môže takejto neplatnosti právneho úkonu dovoliť vo všeobecnej premlčacej dobe 3 rokov, že premlčacia doba tak začína plynúť odo dňa uskutočnenia právneho úkonu, v danom prípade od 15.12.2007, resp. od 11.1.2008, kedy bol povolený vklad vlastníckeho práva, a teda žalobca sa mohol domáhať neplatnosti predmetného právneho úkonu na súde do 15.12.2010, resp. 11.1.2011. Napokon urobil záver, že právo na dovolanie sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu sa premlčí vo všeobecnej premlčacej dobe, ktorá začne plynúť od vtedy, kedy sa toto právo mohlo vykonať prvýkrát, že rozhodným okamihom pre určenie začiatku plynutia premlčacej doby je urobienie právneho úkonu, a to aj vtedy, keď sa pre účinnosť právneho úkonu vyžaduje rozhodnutie príslušného orgánu, že takéto rozhodnutie nie je predpokladom platnosti právneho úkonu; je podmienkou iba jeho účinnosti, že ten, kto je právnym úkonom dotknutý, sa môže neplatnosti právneho úkonu dovoliť už po jeho uzavretí, ešte predtým, než sa stane účinným skôr, než dôjde k vydaniu právoplatného rozhodnutia príslušným orgánom, že predmetnú žalobu žalobca podal na súd 19.1.2011, po uplynutí všeobecnej premlčacej doby 3 rokov, a preto v plnom rozsahu žalobu zamietol, z dôvodu vznesenia námietky premlčania žalovaným v 1. rade. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalovanému priznal v konaní náhradu trov, pozostávajúcu z trov právneho zast. JUDr. D. Holováčovej, základná sadzba tarifnej odmeny vypočítanej za 1 úkon zo sumy 2.839,- €, ktorá je určená z kúpnej zmluvy zo 14.12.2007, hodnota predmetných nehnuteľností je 24,- Sk za m², podiel žalovanej v 2. rade je 1.782 m² a podiel žalovaného v 3. rade je v takej istej výške, hodnota nehnuteľnosti je 2.839,- € (t.j. 24,- Sk x 3.564 m² = 85.536,- Sk). Konštatoval, že právny zást. trov právneho zast. vyčísliť v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z.z. (§10 os. 1) a, že pozostávajú z úkonov - prevzatie a príprava zast. 8.8.2011 111,20 €, paušál 7,41 €, písomné vyjadrenie zo 17.8.2011 111,20 € paušál 7,41 €, účasť na pojednávaní 5.10.2012 111,20 €, paušál 7,63 €, spolu 333,60 € + 22,45 € a keďže zást. je platcom 20% DPH, spolu s trovami konania priznal i DPH z tejto sumy 71,21 €, trov konania spolu 427,26 €.

Proti rozsudku podal v zákonnej 15 dňovej lehote odvolanie žalobca, a žiadal, že rozsudok pokladá v celom rozsahu za nesprávny, a to nielen vzhľadom na to, že súd vec nesprávne právne posúdil, nesprávne zistil skutkový stav, ale aj vzhľadom na to, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 , ako aj k iným vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súdu predovšetkým vytýkal prejednávanie a rozhodnutie veci v jeho neprítomnosti, a to aj napriek tomu, že pre takýto jeho postup neboli splnené zákonné podmienky, že napadnutý rozsudok totiž vyhlásil na pojednávaní, na ktoré nebol riadne predvolaný, a to ani písomne , ani iným spôsobom, ktorý predpokladá zákon. V tejto súvislosti mal za potrebné taktiež poukázať aj na ďalšiu obdobnú vadu jeho predvolávania na súd, ktorou je neoznámenie dôvodov odročenia (zrušenia) pojednávania, na ktoré sa riadne dostavil a ktoré bolo v danej veci nariadené ešte pred samotným pojednávaním, na ktorom súd rozhodol v jeho neprítomnosti, že obidvoma uvedenými pochybeniami súdu sa mu ako účastníkovi konania nepochybné odňala možnosť konať pred súdom. Vytýkal, že pri posudzovaní samotnej veci vôbec nevychádzal z § 853 , či § 602 a nasl. O. z. upravujúcich predkupné právo , že v tejto súvislosti nevenoval absolútne žiadnu pozornosť pojmu porušené predkupné právo , resp. presnejšie hypotéze právnej normy obsiahnutej v § 603 ods.3 - „, ak sa predkupné právo porušilo,“. Poukázal na uvedenú právnu právnú normu, pretože považoval dôležité v danej veci zdôrazniť význam pojmu porušené predkupné právo - vyplývajúci z rozumnej interpretácie danej právnej normy - vo vzťahu k včasnému výkonu jeho práva , resp. výkonu práva v súlade s § 101 O. z. Z uvedenej právnej normy mu nepochybniteľne vyplynulo, že porušenie predkupného práva nespočíva iba v samotnom nevykonaní ponuky vo vzťahu k oprávnenému z predkupného práva, a teda v neuzatvorení príslušnej zmluvy s týmto oprávneným, ale predovšetkým v samotnom vzniku právnej dispozície iného (nového) nadobúdateľa s predmetom predkupného práva - v danom prípade so spoluvlastníckymi podielmi, inými slovami povedané výkon predkupného práva, t.j. vyžadovanie splnenia povinnosti od povinného spoluvlastníka z predkupného práva zamýšľajúceho prevod svojho spoluvlastníckeho podielu, je porušený a znemožnený v momente vzniku vyššie uvedenej právnej dispozície tretej osoby, kedy oprávnený už nemôže realizovať svoje predkupné právo. Tvrdil,

že pri použití uvedenej argumentácie by došlo k porušeniu jeho predkupného práva dňom vykonania vkladu vlastníckeho práva k predmetnému pozemku v prospech žalovaného v 1.rade. V nadväznosti na argumentáciu v predchádzajúcom texte a s prihliadnutím na ústavnú požiadavku ústavne konformného výkladu každého ust. právneho predpisu (čl.152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky) sa mu javila ako úplne nesprávna právna úvaha súdu o premlčaní práva pri dovolávaní sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu, že ak by sa táto úvaha domyslela, či rozvíjala do konca, s prihliadnutím na rôzne situácie, nevylučovala by neprípustné a neakceptovateľné porušovanie ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu, zjednodušené povedané, pri tejto úvahe súdu, by nie každý mohol uplatniť svoje právo zakotvené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako to bude zrejmé z argumentácie v ďalšom texte. Tvrdil, že súd neodôvodnene, nepresvedčivo a nesprávne určuje začiatok plynutia premlčacej doby na deň nasledujúci po vzniku právneho úkonu, keďže tento začiatok určuje odtrhnutu od samotného porušenia predkupného práva (predchádzajúca argumentácia k problematike porušenia predkupného práva), nevysporiadavá sa skutočnosťou, že jediným objektívnym zdrojom na získanie informácií o urobení právneho úkonu pre všetky subjekty nezúčastnene na danom právnom úkone je iba katastrálny operát a zároveň neprihliada na situáciu, že subjekty zúčastnené na právnom úkone, pri ktorom existuje dôvod relatívnej neplatnosti, môžu o takomto právnom úkone „informovať“ tretie (dotknuté) subjekty prostredníctvom katastra nehnuteľnosti, aj tesne pred uplynutím trojročnej doby od vzniku takéhoto právneho úkonu. V otázke posudzovania začiatku a konca premlčacej doby si osvojil paradoxný názor žalovaného v 1.rade, čo je však neprípustné, keďže súd musí presne uviesť ako uskutočnil počítanie času. Poukázal na to, že pod pojmom presnosť si určite nemožno predstavovať súdom osvojené neisté vyjadrenia žalovaného v 1.rade o začiatku a konci premlčacej lehoty (dva rôzne dátumy začiatku a dva rôzne dátumy konca lehoty), že súd a žalovaný viažu začiatok plynutiu premlčacej doby aj na vznik právneho úkonu aj na povolenie vkladu, pričom on vždy ako rozhodujúcu skutočnosť pre začiatok plynutia premlčacej doby uvádzal a uvádza vykonanie vkladu a toto vykonanie v neskorší deň ako povolenie vkladu aj preukazoval (v tejto súvislosti predložil v prílohe fotokópiu kúpnej zmluvy zo 14.12.2007 vyhotovenú zo zbierky listín, keďže túto súd zjavne ako dôkaz nezabezpečil). Súdu mal za potrebné vytknúť nedôsledné rozlišovanie, resp. stotožňovanie dvoch rozličných skutočností, a to povolenie vkladu a vykonanie vkladu, že na tomto mieste možno súdu vytknúť aj jeho nesprávny právny názor na účinnosť zmluvy o prevode nehnuteľnosti, keďže túto účinnosť nesprávne viaže na nejaké rozhodnutie príslušného orgánu, a to aj napriek tomu, že žiadny zákon také niečo neustanovuje, že okrem toho prisudzovanie relevantnosti pre začiatok plynutia lehoty na dovolanie sa relatívnej neplatnosti len vzniku právneho úkonu je vylúčené argumentom, že takéto univerzálne určenie začiatku je pochybné aj pri vzniku takého právneho úkonu ako je závet odporujúci § 479 O. z. (je nepredstaviteľné, aby subjekty dotknuté takýmto závetom mali možnosť domáhať sa jeho relatívnej neplatnosti už pri jeho vzniku).

Nielen z dôvodu uvedenej argumentácie mal za vylúčenú akákoľvek oprávnenosť, či účinnosť nejakej námietky premlčania uplatnenej v danom prípade žalovaným v 1.rade, ale aj z dôvodu, že túto námietku ako hmotnoprávny úkon neuskutočnili všetci žalovaní spoločne.

Súdu mal za potrebné vytknúť aj nesprávne konanie pri uložení mu nejakej povinnosti zaplatiť nejakú náhradu trov konania právnemu zást. žalovaného v 1.rade, keďže žiadny právny predpis neupravuje priznanie takejto náhrady osobe, ktorá nie je účastníkom konania, že okrem toho výpočet tejto náhrady je nezrozumiteľný a nepreskúmateľný, a to najmä z dôvodu, že nie je známa tarifná hodnota, či výpočtový základ v zmysle prísl. právneho predpisu, podľa ktorých došlo k určeniu jej výšky, pričom v tejto súvislosti súd zjavne prehliadol, že predmetom konania nie je žiadna vec, ale právo, ktorého hodnotu nemožno vyjadriť v peniazoch. Žiadal rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu a priznať mu náhradu trov konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k odvolaniu sa stotožnil s právnym názorom súdu vysloveného v napadnutom rozsudku. Uviedol, že s rozsudkom súhlasí a má za to, že súd v označenej právnej veci zistil správne a úplné skutkový stav predmetného prípadu a na základe toho právne správne rozhodol a preto považuje podané odvolanie žalobcu za nedôvodné. Ďalej uviedol, že súd prejednáváním danej veci dospel k správnym skutkovým zisteniam, úplne zistil skutkový stav veci a tým jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, že vo veci rozhodol správne, na základe náležite zisteného skutkového stavu, ustáleného na základe vykonaného dokazovania a preto je jeho rozhodnutie vecne správne. V celom rozsahu trval na jeho doterajších ústnych ako aj písomných podaniach týkajúcich sa nároku žalobcu na vyslovení relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi ním a žalovanými v 2. až 3. rade z 14.12.2007. Poukázal na to, že právny záver súdu, že tento nárok žalobcu bol uplatnený

po uplynutí trojročnej premlčacej dobe , ktorá uplynula 15.12.2010 , je správny, pretože podľa § 101 O. z. právo oprávneného účastníka dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej dobe a začína plynúť odo dňa , keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz . Týmto dňom je deň nasledujúci po dni, keď bol urobený právny úkon, (od uzatvorenia kúpnej zmluvy, ktorá bola uzatvorená 14.12.2007) t.j. od 15.12.2007 a uplynula 15.12.2010 , pričom žalobca podal žalobu 19.1.2011, po uplynutí trojročnej všeobecnej premlčacej doby. Uviedol, že nemôže súhlasiť s názorom žalobcu, že súd nesprávne určil začiatok plynutia premlčacej doby a to na deň po vzniku právneho úkonu, t.j. 15.12.2007, že tento okamih je daný objektívne a nezávisí od tohto, kedy sa dotknutá osoba dozvie o urobení právneho úkonu. Poukázal na to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal opodstatnenosť, oprávnenosť svojho nároku a jeho odvolacie dôvody považuje za nedôvodné. A keďže vzniesli námietku premlčania , ktorá sa stala účinnou , nebolo už povinnosťou súdu vykonať ďalšie dokazovanie, pretože bolo jednoznačne preukázané, že žalobca si tento nárok uplatnil po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. Zdôraznil, že správne , presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku a preto napadnuté rozhodnutie považuje za zákonné, správne a spravodlivé a dostatočne odôvodnené a nie za predčasne vydané. Tvrdil, že v jeho dôsledku nedošlo k porušeniu základných práv žalobcu na súdnu a inú právnu ochranu zaručených Ústavou SR a ani k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, tak ako to namieta žalobca , že napadnutý rozsudok obsahuje jasne a výstižné vysvetlenie, ktoré relevantné skutočnosti súd považoval za preukázané, z ktorých dôkazov vychádzal, a akými úvahami sa pri hodnotení riadil, a ako vec právne posúdil, že preto sa nemožno stotožniť s odvolacími dôvodmi žalobcu .Taktiež nesúhlasil s námietkou žalobcu voči priznaným trovám konania , pretože nie je dôvodná . Uviedol, že základná sadzba tarifnej odmeny je vypočítaná z hodnoty sporu , t.j. z hodnoty podielu predmetných pozemkov, ktorá je vyčíslená podľa predmetnej kúpnej zmluvy a ich cena je 2.839 € , tak ako to aj uviedli vo vyúčtovaní trov konania z 5.10.2012 a odôvodnenie napadnutého rozsudku týkajúce sa náhrady trov konania je zrozumiteľné a dostatočné zdôvodnené .Uviedol, že podľa ustálenej judikatúry , pokiaľ je vec , právo alebo plnenie , ktoré je predmetom daného súdneho sporu , peniazmi oceníteľné , potom sa táto čiastka (suma) považuje za základ pre tarifnú odmenu, a to aj vo veciach určenia platnosti alebo neplatnosti právnych úkonov , vo veciach určenia , pretože § 9 ods.1 vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie služieb dôsledne rozlišuje situácie pre náhrady trov konania , kedy je predmet právneho sporu , o ktorom sa rozhoduje , peniazmi oceníteľný .Na základe uvedených skutočností navrhol s poukazom na § 219 O.s.p., po prejednaní veci napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť v celom rozsahu a priznať mu trovy odvolacieho konania vo výške 142,81 € , vrátane 20 % DPH za jeden úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu žalobcu (á 111,20 € + paušál 7,81 € + 20 % DPH 23,80 € = 142,81 €).

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1 O. s. p. možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1 písm. c) O. s. p. (v prípadoch, keď ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že rozhodnutie sa musí vzťahovať na všetkých účastníkov, ktorí vystupujú na jednej strane, a kde platia úkony jedného z nich aj pre ostatných (§ 91 ods. 2), hoci odvolanie podal len niektorý z účastníkov) - ide o určenie neplatnosti zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správny, keďže súd správne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne.

Žalobca v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a), t.j. že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 - písm. f), t.j. že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, podľa § 205 ods. 2 písm. d) , t.j., že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., t.j. že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ani jeden zo žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

Žalobcom tvrdená vada konania, t. j., že sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, nebola zistená.

Žalobca vytýka súdu, že vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti, a to napriek tomu, že pre takýto postup súdu neboli splnené zákonné podmienky, že rozsudok bol vyhlásený na pojednávaní, na ktoré nebol riadne predvolaný a to písomne a iným spôsobom, ktorý predpokladá zákon.

Z obsahu spisu vyplýva (zápisnica z pojednávania z 8.6.2012 na č.l. 28), že žalobca bol na uvedenom pojednávaní prítomný a súd z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne odročil pojednávanie na 5.10.2012 o 10,00 hod, pričom pojednávanie odročila zastupujúca sudkyňa JUDr. Dagmar Mlejová a žalobca, ktorý bol na pojednávaní prítomný zobral termín pojednávania na vedomie, preto nebolo povinnosťou súdu ho opätovne na pojednávanie konané 5.10.2012 osobitne predvolávať. Súd správne vec potom prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu 5.10.2012 podľa § 101 ods. 2 O. s. p., lebo svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil a ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania .

Podľa § 101 ods. 2, § 211 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

V konaní nebola zistená ani žiadna iná vada podľa § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p., ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Pokiaľ žalobca vytýka súdu, že odročil pojednávanie 8.6.2012, na ktoré sa riadne dostavil, je potrebné uviesť, že pojednávanie bolo odročené z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne a , o. i., aj pre neprítomnosť na ňom riadne predvolaných žalovaných v 1. až 3.rade. V konečnom dôsledku odročenie uvedeného pojednávania nemalo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Pri odvolacom dôvode podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. , je potrebné uviesť, že z odôvodnenia rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo , jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov , nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu , čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 - § 135 O. s. p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, to znamená vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Súd použil správny právny predpis, správne ho i vyložil (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania), preto žalobcom uplatnený odvolací dôvod nie je daný a na vecnej správnosti napadnutého rozsudku, nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť, že ustálená súdna prax vykladá § 40a a § 101 OZ tak, že právne účinky dovolania sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu nastávajú okamihom, keď tento prejav vôle dôjde všetkým účastníkom relatívne neplatného právneho úkonu, že právo dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu podlieha premlčaniu, že všeobecná premlčacia

doba je trojročná a plynie odo dňa, kedy mohlo právo byť vykonané po prvý raz, pričom začína plynúť objektívne, že týmto dňom je zásadne deň, kedy bolo možné právo vykonať (podaním žaloby na súde) teda, kedy je právo žalovateľné, že je to časový okamih, kedy sa subjektívne právo transformuje od nároku oprávneného dovoliť sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu, že nárok uplatniť relatívnu neplatnosť zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu k predmetnej nehnuteľnosti bolo možné nasledujúci deň po jej uzavretí, kedy došlo k porušeniu práva a že márne uplynutie trojročnej premĺčacej doby má za následok nemožnosť s úspechom dovoliť sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu, ak bola vznesená námietka premĺčania.

K výhrade žalobcu ohľadom toho, že súd nevychádzal pri posudzovaní veci z § 602 a nasl. O. z. a § 853 O.z., je potrebné uviesť, že nemá opodstatnenie a žiaden právny význam, so zreteľom na vznesenú námietku premĺčania uplatneného nároku žalobcu. Žalobcom cit. ust. upravuje predkupné právo, ktoré má charakter vecného práva (vzniká na základe zmluvy, pri nehnuteľnostiach sa vyžaduje písomná forma) a ktoré nemožno zamieňať s obligáčnym predkupným právom, v prejednávanej veci podľa § 140 O.z.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade trov konania rozsudok je správny a zákonný a preto ho bolo potrebné potvrdiť a zodpovedá o. i. aj požiadavkám zrozumiteľnosti a preskúmateľnosti, keďže tarifná hodnota, z ktorej vychádzal súd pri výpočtovom základe a pri určení jeho výšky, ktorého hodnota je hodnota spoluvlastníckeho podielu predmetnej nehnuteľnosti (dá sa oceniť), pripadajúca na žalovaných v 2.a 3.rade pri celkovej hodnote nehnuteľnosti 2.839 € a hodnotu spoluvlastníckeho podielu, ktorý mal byť podľa žalobcu prevedený na jeho osobu, je možné vyjadriť v peniazoch.

Pokiaľ bola žalobcovi uložená povinnosť nahradiť trovy konania zast. žalovaného v 1.rade, táto skutočnosť má oporu v § 149 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutím, ktorým sa konanie končí.

Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov, žalovaným v 2.a 3.rade žiadne trovy nevznikli a žalovaný v 1.rade, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, by mal právo na náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu, avšak odmena ani náhrada za jeho zast. právnou zást. mu neboli priznané, lebo vyjadrenie k odvolaniu je v podstate iba opakovaním toho, čo už bolo povedané pred súdom, preto trovy spojené s týmto úkonom neboli účastníkom účelne vynaložené.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.